

POVĚŘENÍ K SLUŽBĚ SLOVA A SVÁTOSTÍ V CÍRKVI

A) Úvod

Synodní rada předkládá synodu ke schválení nový formulář *Pověření k službě slova a svátostí v církvi (ordinace)*.

Činí tak z těchto důvodů:

- Radujeme se z toho, že v církvi stále více ordinujeme laiky, jako výpomocné kazatele/kazatelky z řad ostatních členů církve. Ordinaci chápeme jako jednu, stejně platnou pro kazatele i pro laiky. Ordinace není vázána na presbyterství.
- Současná Agenda obsahuje formuláře tři: pro kazatele, presbytera, výpomocného kazatele.
- Nový formulář tedy počítá s ordinací jednou, shodnou jak pro faráře, tak pro výpomocné kazatele, jáhny, kaplany.
- Nový návrh předkládá možnost ordinací bohoslužeb s večeří Páně, jak se stále častěji děje. Současná agenda tuto možnost neuvádí.
- Nový návrh oproti současnému počítá s ordinací jak jednotlivce, tak větší skupiny lidí, např. absolventů vikariátu.
- Text nové agendy je psán jak v rodě mužském tak i ženském.
- Text ordinacíního slibu je vhodné po letech dobré služby upravit či opravit, především s ohledem na jednotu církve, kterou mj. vyjadřuje i shodný text ordinacíního slibu jak pro faráře, tak i výpomocné kazatele, jáhny, kaplany.

Text vypracoval teologický poradní odbor synodní rady.

Text celé Agendy, jejíž součástí se předkládaný formulář stane, svěřila synodní rada poradnímu odboru liturgickému. PO liturgický byl s předkládaným textem *Pověření k službě slova a svátostí v církvi* seznámen a vyjádřil s ním souhlas.

B) Pověření k službě slova a svátostí v církvi (ordinace)

K účasti na Božím díle v tomto světě je povolána celá církev. Každý, koho Bůh ve křtu přijal za svého a stvrdil mu tak své povolání, má dosvědčovat evangelium svými slovy i životem a užívat tak obdarování, jimiž jej Boží Duch vybavuje. Mezi rozmanitými službami v církvi má zvláštní význam zvěstování Božího slova a vysluhování Kristových svátostí, neboť takto se církev setkává se svým Pánem. Aby tato služba byla odpovědně, trvale a veřejně konána, povolává k ní církev zvláštním pověřením, ordinací. Pověřuje takto ty své členy a členky, u nichž rozpoznala potřebná duchovní obdarování a ověřila náležité vzdělání.

Ordinace se uděluje farářům, jáhnům a výpomocným kazatelům, kteří jsou povoláni ke konkrétní službě v církevních sborech, případně kaplanům, které církev vysílá do konkrétní služby v jiných institucích. Ordinace je vždy udělována pro určitou, konkrétní službu, zároveň však je pověřením obecným a jednou pro vždy platným.

Církev žije především v konkrétních společenstvích (místních obcích), a proto se ordinace má konat ve veřejném bohoslužebném shromáždění místního sboru, zpravidla toho, do něhož je ordinand povoláván, případně toho, který jej ke službě vysílá. Při společném pověřování většího počtu ordinandů by měly být tyto jejich sbory zastoupeny. Ordinacíní pověření se děje jménem celé církve, proto bohoslužbu vede synodní senior, případně jím pověřený náměstek synodního seniora nebo senior. Na jejím průběhu by se měli aktivně podílet také ordinandi, případně další přítomní kazatelé a presbyteré. Je vhodné, aby k ordinacíní bohoslužbě byli přizváni zástupci dalších církví, neboť ordinovaná služba úzce souvisí s jednotou celé Kristovy církve.

Ordinacíní bohoslužba má kazuální charakter. Jejím zvláštním podnětem je pověření ke službě slova a svátostí, které však patří do souvislosti základních součástí křesťanské bohoslužby. Tak jako v každé bohoslužbě, vztahuje se také při ordinacíním pověřování jednající církev k jednání Božímu. Je možno

to popsat jako propojení rozměru právního a duchovního. Církev tu veřejně deklaruje, že u ordinanda rozpoznala obdarování Božího Ducha, stvrzuje jeho povolání církevním sborem a pověřuje jej ke službě slova a svátostí, takže ordinovaný obřadem nabývá nového právního statusu. K Božímu jednání se církev vztahuje v modlitbě, ve zvěstování Božího slova a v přijímání večeře Páně. Společenství církve ordinandovi vyprošuje dary Ducha svatého potřebné ke službě slova a svátostí, vysílá jej do služby a žehná mu.

Vstupní část ordinační bohoslužby je prostorem pro chválu a vzývání, příp. vyznání vin a slovo milosti. Lze v ní stručně uvést do bohoslužby, představit ordinanda a ve vstupní modlitbě vyjádřit souvislost povolání ke službě v církvi s dějinami Božího jednání s člověkem.

Stěžejními součástmi ordinační bohoslužby jsou:

- výklad obsahu pověření na základě Písma,
- vyznání a závazek pověřovaného,
- modlitba se vzkládáním rukou,
- závazek církve přítomné ve shromáždění,
- vyhlášení pověření (promulgate), poslání a požehnání.

Pokud jde o službu zvěstování v ordinačním shromáždění, je dobré se přidržel zásady, že hlavní kázání je jedno a je svěřeno ordinujícímu (zejména v případě většího počtu ordinovaných). V odůvodněných případech je však může převzít ordinand (např. v případě spojení ordinace a instalace). Káže-li ordinující, kázání předchází ordinačnímu aktu. Káže-li ordinand, kázání následuje až po ordinačním aktu; promluva ordinujícího by v tom případě měla být pokud možno stručná, zaměřená k připomenutí obsahu povolání na základě čtení Písma. Po kázání je zařazena modlitba s vyznáním vin a slovo milosti, pokud nebyly součástí vstupní části bohoslužby. Vyznání vin by v bohoslužbě nemělo chybět, ale také by nemělo být zdvojeno.

Ordinační část je zahájena společným vyznáním víry, zpěvem písně (vstojí) s prosbami o Ducha svatého a prohlášením o ordinaci. V ordinačním závazku pověřovaný vyznává svou víru, že jej ke službě slova a svátostí povolává samotný Bůh, a přijímá pověření zvěstovat evangelium, sloužit svátostmi, vést lidi k víře, sloužit v ekumenickém společenství a varovat se všeho, co by rozrušovalo společenství církve. Pokud je ordinandů více, vyjadřují svůj závazek jednotlivě.

Klíčovou součástí ordinačního aktu je modlitba, v níž shromážděná církev děkuje za dary Ducha svatého, které při pověřovaném rozpoznala, a přimlouvá se, aby mu byly zachovány a rozhojněny. Modlitba je provázena vzkládáním rukou na hlavu ordinanda. To je výrazem vnitřní kontinuity ordinované služby v církvi (2Tm 1,13n; 2,2), proto na pověřovaného vzkládají ruce přítomní ordinovaní kazatelé, pokud možno i z jiných křesťanských církví. Vzkládání rukou rovněž vyjadřuje, že dary, které ordinand přijímá, jsou podílem na darech svěřených celé církvi (Sk 13,3), proto se ho mají zúčastnit také neordinovaní zástupci povolávajícího, příp. vysílajícího sboru (1 Tm 4,14). Všichni, kteří se podíleli na vzkládání rukou, následně potvrdí přijetí ordinovaného do společenství spolupracovníků církve podáním ruky. Poté může být ordinovanému předán dar symbolicky připomínající jeho službu. Pověření je zakončeno promulgací, posláním a požehnáním určeným pověřovanému.

Součástí ordinační bohoslužby může být večeře Páně. Měl by jí – stejně jako celé bohoslužbě – předsedat ordinující, ordinandovi pak přísluší podíl na eucharistické liturgii. K večeři Páně i k příležitosti ordinace patří vyjádření vděčnosti, jež se v církvi probouzí, když si připomíná Boží dílo v minulosti (anamneze). V obou částech bohoslužby by měl tento modlitební motiv zaznít, je však záhodno vyhnout se při tom zdvojení. Předložený formulář doporučuje zařadit anamnetickou modlitbu vztahující se k ordinaci do vstupní části, připomíná se v ní souvislost Božího díla, do níž ordinovaní vstupují. Při večeři Páně je anamneze obvyklou součástí eucharistické modlitby, v této souvislosti je vhodné ji soustředit k jedinečnému Božímu jednání v Kristu.

V závěrečné části bohoslužby je místo pro přímlové modlitby, oznámení a ohlášení, pozdravy, poslání a požehnání celému shromáždění. Smyslem pozdravů je manifestovat bratrské obecenství sboru, seniorátu, církve i ekumenickou jednotu Kristova lidu, připomenout společné poslání církve ve světě a vyjádřit solidaritu ve víře i v naději s pověřovaným. Pozdravů by nemělo být mnoho a měly by být stručné, tak aby shromáždění neúměrně neprodlžovaly. Předsedající projedná předem jejich počet, obsah i formu.

Vysvětlení k ordinačnímu formuláři:

[...] – hranatými závorkami je vyznačen prvek, který může být vynechán

<...> – špičatými závorkami je vyznačen prvek, který se v bohoslužebném pořadu může uplatnit také na tomto místě, pokud nebyl zařazen dříve

/ – lomítka, příp. svislá čára mezi sloupci, slouží k vyznačení alternativ

POŘAD ORDINAČNÍ BOHOSLUŽBY

VSTUP A VZÝVÁNÍ	
Pozdrav	Trojiční votum
Vstupní slovo	Adjutorium / vstupní slovo
Představení ordinanda	Pozdrav
Píseň	Představení ordinanda
Vstupní modlitba	Píseň
	Vyznání vin
	[Kyrie]
	Slovo milosti
	[Gloria]
	Vstupní modlitba
ZVĚSTOVÁNÍ A VYZNÁNÍ	
Čtení Písma	
Kázání ordinujícího / krátká promluva ordinujícího, bude-li kázat ordinand	
Modlitba s vyznáním vin	Modlitba po kázání
Slovo milosti	
ORDINACE	
Vyznání víry	
Prohlášení o ordinaci	
Píseň s prosbou o Ducha svatého	
Vyznání a závazek ordinovaného	
Modlitba se vzkládáním rukou	
Promulgace	
Přijetí do společenství	
Poslání	
Požehnání ordinovanému	
[Předání symbolické upomínky na službu slova a svátostí]	
Píseň k pověření služebníků církve	
[Kázání ordinovaného]	
[VEČEŘE PÁNĚ]	
Modlitba k večeři Páně	Eucharistická modlitba se slovy ustanovení
Slova ustanovení	
Modlitba Páně	Modlitba Páně
	[Lámání chleba]
	[Agnus Dei]
Pozvání	Pozvání
Vysluhování	Vysluhování
Propuštění	Propuštění
[Pozdravení pokoje]	[Pozdravení pokoje]
Modlitba po přijímání	Modlitba po přijímání
PŘÍMLUVY, POSLÁNÍ, POŽEHNÁNÍ	
Sborová oznámení a ohlášení, pozdravy	
Přímluvná modlitba	
<Modlitba Páně>	
Poslání	
Požehnání	
Píseň	

ORDINAČNÍ BOHOSLUŽBA – VZOROVÝ FORMULÁŘ

VSTUP A VZÝVÁNÍ

Vyzvánění / hudba ke vstupu

Pozdrav

Milost našeho Pána Ježíše Krista
a láska Boží
a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.
Sbor: Amen.

Vstupní slovo

Hlahol Hospodinu, celá země!
Radostně služ Hospodinu!
Vstupte před jeho tvář s plesem!
Vězte, Hospodin je Bůh,
on nás učinil, a ne my sami sebe,
jsme jeho lid, ovce, které pase.
(Ž 100,1b–3)

Trojiční votum

Ve jménu Boha Otce, i Syna, i Ducha svatého.
Sbor: Amen.

Adjutorium

Náš počátek a naše pomoc
je ve jménu Hospodina.
On učinil nebe i zemi,
je věrný ve svém věčném milosrdenství
a dílo svých rukou nikdy neopouští.

Pozdrav

Pokoj Boží s vámi se všemi.
Sbor: I s tebou.

Představení ordinanda

Milé shromáždění, sestry a bratři, při této bohoslužbě bude ordinován/a ke službě kazatele / kazatelky evangelia bratr / sestra N.N.
Působil/a jako vikář/ka (příp. působí jako presbyter) ve sboru ... a nyní je povolán/a do služby Kristovy církve jako farář/ka / jáhen/ka / výpomocný/á kazatel/ka v ...

Píseň

Vstupní modlitba

Modlitba má anamnetický charakter.
Děkujeme ti, věčný a milosrdný Bože,
že nám od dávných dob nesčetnými způsoby
žehnáš a ukazuješ nám znamení své milosti.
Chválíme tě za to, že jsi provedl svůj lid Izrael
vodami moře a z otroctví jej přivedl ke svobodě
v zaslíbené zemi.
Chválíme tě, Otče, žes nám poslal svého Syna
Ježíše, který byl pro nás pokřtěn ve vodách
Jordánu a tvým svatým Duchem pomazán jako
Kristus. Křtem v jeho smrti a vzkříšení jsi nás
vysvobodil z otroctví hříchu a smrti, očistil jsi
nás a dal nám znovu se narodit.
Chválíme tě za tvého svatého Ducha, který nás
uvádí do veškeré pravdy a dává nám rozmanité
dary, abychom mohli hlásat evangelium všem
národům a sloužit ti jako královské kněžstvo.
Svým Duchem nás obnovuješ, abychom činili
tvou vůli a navěky měli účast na životě
vzkříšeného Krista.
Jemu, tobě i Duchu svatému buď všechna čest
a sláva nyní i navěky věků.
Sbor: Amen.

Vyznání vin

Ježíš Kristus zvítězil nad hříchem a smrtí.
Ve křtu nám dal podíl na svém životě.
Obdaroval nás svým Duchem a povolal nás
k tomu, abychom žili podle jeho slova.
Když předstupujeme před tvou tvář, Bože,
a připomínáme si tvé slovo, poznáváme, že jsme
svému povolání nebyli vždy věrní.
Opomněli jsme dobré a činili zlé.
Vlastními silami se nemůžeme vykoupit.
Spolehneme se na tvé bezmezné milosrdenství
a prosíme:
Bože, buď nám, hříšníkům, milostiv.

Kyrie

Sbor: Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, smiluj se nad námi.
Pane, smiluj se nad námi.

Slovo milosti

Bůh usmířil v Kristu svět se sebou.
Nepočítá lidem jejich provinění
a nám uložil zvěstovat toto smíření.
(2 K 5, 19)

Další vzorové texty vstupní modlitby jsou uvedeny v příloze.

Gloria

Shromáždění zpívá vhodnou píseň, např. 1. sloku písně z EZ č. 157 „Chvaltež Boha!“ nebo č. 158 „Samému Bohu sláva, čest“.

Vstupní modlitba

Modlitba má formu kolekty.

Svatý Bože,

ty vysíláš svou církev do celého světa,

a proto nás povoláváš do své služby.

Děkujeme ti a prosíme:

Dej své církvi sílu a odvahu dosvědčovat tvou lásku a pravdu

na tomto místě i po všem světě,

tak aby tě lidé poznávali a slavili,

podivuhodného Boha,

Otce, Syna i Ducha svatého.

Tobě buď sláva nyní i navěky.

Sbor: Amen.

ZVĚSTOVÁNÍ A VYZNÁNÍ

Čtení Písma

Vhodné jsou například texty: Iz 55,8–11, 2K 5,19–20, Mt 28,18–20. Další vhodné texty jsou uvedeny v příloze.

Kázání ordinujícího / krátká promluva ordinujícího

Bude-li kázat ordinand, je na tomto místě zařazena krátká promluva ordinujícího o smyslu ordinované služby na základě čtení Písma.

Modlitba s vyznáním vin

Slovo milosti

Modlitba po kázání

ORDINACE

Ordinand předstoupí ke stolu Páně. Shromáždění povstane.

Apoštolské vyznání víry

Vyznejme svou víru v trojjediného Boha, který nás povolal k jedné víře a spojil jedním křtem v Kristově církvi:

Sbor: Věřím v Boha...

Prohlášení o ordinaci

Všichni jsme křtem včleněni do církve Ježíše Krista a označeni Duchem svatým jako ti, kdo patří Kristu. Všichni jsme povoláni, abychom byli učeníky našeho Pána a sloužili mu. Slovo Boží a Kristovy svátosti jsou svěřeny církvi jako celku. Od počátku však církev některým ze svých členů ukládala péči o to, aby se těmito dary sloužilo řádně a ustavičně. V odpovědnosti za svědectví evangelia proto dnes pověřujeme službou slova Božího a Kristových svátostí bratra / sestru N.N., který / která splnil/a všechny podmínky, aby mohl/a být řádně povolán/a. Prosíme k tomu o pomoc Ducha svatého zpěvem písně...

Píseň s prosbou o Ducha svatého

Celé shromáždění ve stoje zpívá vhodnou píseň či vybrané sloky s prosbami o Ducha svatého, např. EZ č. 368 „Ó Tvůrce, Duchu svatý, přijď“, č. 371 „Přijď již, Duchu svatý, přijď k nám“, č. 380 „Ó Hospodine, přioděj“. Po písni se shromáždění posadí.

Vyznání a závazek ordinovaného

Pokud je ordinandů více, je třeba znění závazku formulovat v plurálu a vyzvat ordinandy, aby na otázky odpovídali jednotlivě („Věříte-li tak, odpovězte jednotlivě: Věřím.“), anebo výzvu zopakovat každému zvlášť s uvedením křestního, případně plného jména („Věříš-li tak, N., odpověz: Věřím.“).

Milý bratře / Milá sestro, ze slov Písma jsi slyšel/a, jaké pověření a jaká zaslíbení dal Pán své církvi.

1. Církev u tebe rozpoznala Boží obdarování a povolává tě ke službě kazatele / kazatelky. Věříš, že tě takto povolává trojjediný Bůh, v jehož jméno jsi pokřtěn/a, jenž tě v Ježíši Kristu přijal za svého / svou a svým svatým Duchem tě vede do své služby?

Věříš-li tak, odpověz: Věřím.

2. Jako kazatel/ka jsi poslán/a a pověřován/a, abys lidem věrně a vytrvale zvěstoval/a Boží Slovo a sloužil/a jim Kristovými svátostmi. Přijímáš pověření dosvědčovat Kristovo evangelium ze svatých Písem Starého i Nového zákona, veřejně je zvěstovat věřícím i nevěřícím, vést je do společenství Kristova lidu a v něm Boží milost stvrzovat svátostmi křtu a Kristova stolu?

Přijímáš-li toto pověření, odpověz: Přijímám.

3. Jako služebník Kristův / služebnice Kristova máš být pastýřem / pastýřkou těm, za něž Kristus dal svůj život. Přijímáš úkol potěšováním i napomínáním vést k víře, naději a lásce všechny, kdo budou tvé péči svěřeni, a zachovat v tajnosti, co ti bude důvěrně sděleno?

Přijímáš-li tento úkol, odpověz: Přijímám.

4. Kristus má jednu církev, která však je na zemi poznamenána rozdělením a žije v mnoha jednotách. Přijímáš závazek vykonávat svou službu ve společenství s ostatními kazateli a kazatelkami a v souladu s řády a vyznáními Českobratrské církve evangelické a zároveň usilovat o to, co prospívá jednotě Kristova lidu?

Přijímáš-li tento závazek, odpověz: Přijímám.

5. Bůh je věrný a svá zaslíbení nebere zpět. Přijímáš službu kazatele / kazatelky cele a bez výhrad, jako povolání pro celý život v následování Krista, ukřižovaného a vzkříšeného Pána, jsi hotov/a přijímat napomenutí bratří a sester a varovat se všeho, čím by Kristovo evangelium bylo zneváženo a co by rozrušovalo společenství jeho církve?

Přijímáš-li službu kazatele / kazatelky takto, odpověz: Přijímám.

V poslušnosti vůči pověření, které dal Pán své církvi, a v důvěře v jeho zaslíbení tě pověřujeme, posíláme a žehnáme ti ke službě v úřadu veřejného zvěstování evangelia.

Modlitba se vzkládáním rukou

Ordinující pozve k aktu vzkládání rukou přítomné ordinované kazatele a zástupce vysílajícího a povolávajícího sboru. Může připomenout, že vzkládání rukou vyjadřuje vnitřní kontinuitu ordinované služby v církvi a rovněž podíl na darech svěřených celé církvi. Při modlitbě ordinující spolu s dalšími vloží ruku na hlavu ordinanda, který poklekne. Shromáždění povstane.

Hospodine, Bože věčného milosrdenství, s vděčností si připomínáme, že v tomto světě, který jsi stvořil, od počátku konáš své dílo záchrany a mocí svého Ducha si k tomu povoláváš a vysíláš své služebníky a služebnice. Povolal jsi také tohoto bratra / tuto sestru. Prosíme, vybavuj jej / ji dary svého Ducha, aby jeho / její službou rostlo tvé království mezi námi, chraň jej / ji v pokušení a v pochybnostech a zachovej svou církev a všechny, kteří jí slouží, ve své pravdě až do dne, kdy dovršíš své dílo v plnosti své slávy. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Sbor: Amen.

Ordinand povstane.

Promulgace

N., prohlašuji tě služebníkem / služebnicí slova Božího a Kristových svátostí podle řádu Českobratrské církve evangelické. Stojíš ve společenství všech spolupracovníků církve a církev tě

bude ve tvé službě provázet svými přímluvami. Důvěřuj tomu, že tě nese Boží zaslíbení a Duch svatý stojí při tobě.

Shromáždění se posadí.

Přijetí do společenství

Bratři a sestry, podáním ruky potvrďme N., že jej / ji přijímáme do společenství. Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny, raduje-li se jeden z nich, radují se spolu s ním všechny údy. Stůjte proto při něm / ní a modlete se za něj / ni.

Všichni, kdo se účastnili vzkládání rukou, po řadě podají pravici ordinandovi.

Poslání

Jdi, kamkoliv tě Bůh pošle, a konej dílo, k němuž tě povolal.

nebo:

Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo. (J 15,16)

nebo:

Kristus praví: Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás. (J 20,21b)

Požehnání ordinovanému

Nechť tě Bůh posvěti ve všem a zachová bez úhony k příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

nebo:

Požehnej ti všemohoucí Bůh, Otec, Syn a Duch svatý.

Ordinand: Amen.

[Předání daru]

Na tomto místě může být ordinandovi předán dar, který je symbolickou připomínkou jeho služby, např. Bible.

Píseň k pověření služebníků církve

Vhodné jsou např. písně z EZ č. 430–432.

[Kázání ordinovaného]

Na tomto místě může být zařazeno kázání ordinanda, např. je-li ordinace spojena s instalací.

[VEČEŘE PÁNĚ]

Průběh večeře Páně je možno utvářet vícero způsoby. Zde jsou uvedeny dva základní pořádky, jeden s modlitbou k večeři Páně, druhý s modlitbou eucharistickou.

Modlitba k večeři Páně

Slova ustanovení

Modlitba Páně

Pozvání

Vysluhování

Propuštění

[Pozdravení pokoje]

Modlitba po přijímání

Eucharistická modlitba se slovy ustanovení

Modlitba Páně

[Lámání chleba]

[Agnus Dei]

Pozvání

Vysluhování

Propuštění

[Pozdravení pokoje]

Modlitba po přijímání

PŘÍMLUVY, POSLÁNÍ, POŽEHNÁNÍ

Sborová oznámení a ohlášení, pozdravy

Přímluvná modlitba

<Modlitba Páně>

Pokud nebyla v rámci večeře Páně, je na tomto místě zařazena společná modlitba Páně.

Poslání

Požehnání

Píseň

DALŠÍ TEXTY K VÝBĚRU

Vstupní modlitby

Bože, náš Stvořiteli,
tys vytvořil tento svět a nás v něm.
Vše, co žije, dýchá tvým Duchem.
Již před dávnými časy jsi s námi začal jednat svým slovem.
Vyvolil sis svůj lid a nepřestals mu projevoval svou věrnost.
Promlouval jsi k němu ústy moudrosti a skrze proroky obdařené tvým Duchem.
Promluvil jsi k nám ve svém Synu.
Pane Ježíši Kriste,
tys přinesl světu smíření svým životem a smrtí.
Z celého lidského pokolení si svým Duchem a slovem shromažďuješ svou církev k věčnému životu.
Chráníš a zachovááš ji v jednotě pravé víry od počátku světa až do konce.
Svěřil jsi a uložil svému sboru službu zvěstování evangelia a my
podle tvého pověření a příkazu ustavujeme muže a ženy ke službě zvěstování ve tvé církvi.
Přijmi jejich svědectví do služby svého slova.
Daruj jim svobodu a radost, aby tě beze strachu vyznávali před lidmi.
Vyzbroj je dary svého Ducha.
Přijď Duchu svatý, naplň srdce svých věřících a zapal v nich oheň své lásky.
Probouzej a posiluj naši víru a spojuj nás se všemi křesťany na zemi v jednu církev Pána Ježíše Krista,
která tebe, trojjediného Boha, oslavuje a chválí na věky.
Sbor: Amen.

Hospodine, věrný Bože, chválíme tě za tvé vytrvalé milosrdenství.
Ty jsi tento svět stvořil a nikdy neopustil,
konáš v něm své dílo záchran
a mocí svého Ducha si k tomu povoláváš a vysíláš své služebníky a služebnice.
Povolal sis Noema, aby v arše zachránil život ve vodách potopy.
Povolal sis Abrahama, aby se stal svědkem a praotcem víry pro všechny,
kdo se na tebe v důvěře spolehnou.
V zápase sis povolal Jákoba a vytvořil jsi z něj svůj lid,
o který pečuješ jako pastýř a posíláš mu pastýře.
Vysvobodil jsi Izrael z otroctví v Egyptě
a poslal jsi Mojžíše, Árona a Mirjam, aby jej vedli.
Poslal jsi Davida, aby tvému lidu byl králem
a tvým svědkem ve věrnosti i v hříchu.
Posílal jsi proroky, aby připomínali tvé slovo tam, kde na ně tvůj lid zapomínal,
aby potěšovali i napomínali, bořili i stavěli.
Poslal jsi svého Syna, který se ve křtu připojil k těm, kdo vyznávali své viny,
otevíral lidem oči a srdce, aby poznali blízkost tvé vlády,
a svou smrtí na kříži nás dokonale ujistil o moci tvé milosti.
Vzkřísil jsi ukřižovaného Ježíše z mrtvých,
toho, který se z lásky k nám ponížil až do smrti, jsi vyvýšil nade vše.
Poslal jsi apoštoly, aby evangelium o tom kázali a dosvědčovali po celém světě,
všem národům.
Posílal jsi kazatele, pastory, kněze, biskupy, jáhny, presbytery, učitele, bratry a sestry,
kteří tvé evangelium donesli i nám.
Mocí svého Ducha jsi přivedl k rozhodnutí vstoupit do tvé služby také ty bratry a sestry / toho bratra /
tu sestru, které/ho / kterou k ní chceme dnes pověřit.

Prosíme tě, věrný Bože, buď svým Duchem přítomen v tomto shromáždění své církve,
 povzbud' naši víru i připravenost k službě,
 proměň naši slabost ve svou moc,
 ved' nás na cestě za tebou a k tobě.
 Skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Sbor: Amen.

Biblické texty k pověření službou v církvi

Gn 39,2–5; Ex 3,1–14; Ex 18,13–26; Ex 32,7–14; Ex 33,12–23; Dt 6,4–9.20–25; Joz 1,1–2.5–9; 1S 3,1–10;
 1Kr 19,1–13a; Př 3,1–6.19–32; Iz 12,1–6; Iz 40,1–11; Iz 41,10–13; Iz 42,1–4; Iz 44,1–5; Iz 49,1–6; Iz 50,4–10;
 Iz 52,7–10; Iz 55,8–11; Iz 55,6–13; Iz 58,7–10; Iz 61,1–3; Jr 9,22–23; Jr 31,33–34; Ez 34,1–2.10–16; Am 3,3–8;
 Mi 6,6–8; Mt 5,13–16; Mt 9,35–38; Mt 10,1.32–33.40; Mt 11,25–30; Mt 18,18; Mt 20,25–28; Mt 21,14–17;
 Mt 25,14–30; Mt 25,t 21,14–17; Mt 25,14–30; Mt 25,31–46; Mt 28,18–20; Mk 1,9–15; Mk 1,16–20; Mk 4,24–
 26; Mk 16,14–18; L 9,57–62; L 10,16; L 10,25–37; L 13,10–13; L 16,10–13; L 18,9–14; L 18,28–30; L 24,44–
 49; J 1,35–51; J 7,16–18; J 7,37–39; J 12,26; J 13,12–17; J 14,23–26; J 15,1–8; J 15,9–12; J 17,1–2.11b–23;
 J 20,21–23; Sk 1,3–9; Sk 2,37b–47; Sk 6,1–7; Sk 13,1–3; Sk 20,28–32; Ř 1,16–17; Ř 10,13–17; Ř 12,1–3;
 Ř 12,4–8; Ř 12,9–18; 1K 3,7–15; 1K 4,1–2; 1K 12,4–11; 1K 12,27–28.

C) Návrh usnesení

Synodní rada předkládá synodu následující návrhy usnesení:

- 1. Synod schvaluje dokument „Pověření k službě slova a svátostí v církvi“.**
- 2. Synod bere na vědomí, že případné připomínky či podněty, které se mohou od schválení textu vyskytnout, budou zapracovány do konečné podoby textu nové Agendy. Synodní rada přes svůj PO liturgický bude, až do vydání nové agendy, shromažďovat připomínky k zapracování.**